תלמוד בבלי · ראשונים · פסקי תוספות · סדר נזיקין

פסקי תוספות על בבא קמא

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

פסקי תוספות על בבא קמא

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/פסקי-תוספות-על-בבא-קמא/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פירוש א 8
פירוש ב 8
פירוש ג 8
פירוש ד 8
פירוש ה 8
פירוש ו 8
פירוש ז 8
פירוש ח 8
פירוש ט 8
פירוש י 9
פירוש יא 9
פירוש יב 9
פירוש יג 9
פירוש יד 9
פירוש טו 9
פירוש טז 9
פירוש יז 9
פירוש יח 9
פירוש יט 9
פירוש כ 10
פירוש כא 10
פירוש כב 10
פירוש כג 10
פירוש כד 10
פירוש כה 10
פירוש כו 10
פירוש כז 10
פירוש כח 11
פירוש כט 11
פירוש ל 11
פירוש לא 11
פירוש לב 11
פירוש לג 11
פירוש לד 11
פירוש לה 11
פירוש לו 11
פירוש לז 12
פירוש לח 12
פירוש לט 12
פירוש מ 12
פירוש מא 12
פירוש מב 12
פירוש מג 12
פירוש מד 12
פירוש מה 12
פירוש מו 13
פירוש מז 13
פירוש מח 13
פירוש מט 13
פירוש נ 13
פירוש נא 13
פירוש נב 13
פירוש נג 13
פירוש נד 13
פירוש נה 13
פירוש נו 14
פירוש נז 14
פירוש נח 14
פירוש נט 14
פירוש ס 14
פירוש סא 14
פירוש סב 14

פירוש סג 14
פירוש סד 14
פירוש סה 14
פירוש סו 15
פירוש סז 15
פירוש סח 15
פירוש סט 15
פירוש ע 15
פירוש עא 15
פירוש עב 15
פירוש עג 15
פירוש עד 15
פירוש עה 16
פירוש עו 16
פירוש עז 16
פירוש עח 16
פירוש עט 16
פירוש פ 16
פירוש פא 16
פירוש פב 16
פירוש פג 16
פירוש פד 17
פירוש פה 17
פירוש פו 17
פירוש פז 17
פירוש פח 17
פירוש פט 17
פירוש צ 17
פירוש צא 17
פירוש צב 17
פירוש צג 18
פירוש צד 18
פירוש צה 18
פירוש צו 18
פירוש צז 18
פירוש צח 18
פירוש צט 18
פירוש ק 18
פירוש קא 18
פירוש קב 19
פירוש קג 19
פירוש קד 19
פירוש קה 19
פירוש קו 19
פירוש קז 19
פירוש קח 19
פירוש קט 19
פירוש קי 20
פירוש קיא 20
פירוש קיב 20
פירוש קיג 20
פירוש קיד 20
פירוש קטו 20
פירוש קטז 20
פירוש קיז 20
פירוש קיח 20
פירוש קיט 21
פירוש קכ 21
פירוש קכא 21
פירוש קכב 21
פירוש קכג 21
פירוש קכד 21
פירוש קכה 21
פירוש קכו 21

פירוש קכז 21
פירוש קכח 22
פירוש קכט 22
פירוש קל 22
פירוש קלא 22
פירוש קלב 22
פירוש קלג 22
פירוש קלד 22
פירוש קלה 22
פירוש קלו 22
פירוש קלז 23
פירוש קלח 23
פירוש קלט 23
פירוש קמ 23
פירוש קמא 23
פירוש קמב 23
פירוש קמג 23
פירוש קמד 23
פירוש קמה 24
פירוש קמו 24
פירוש קמז 24
פירוש קמח 24
פירוש קמט 24
פירוש קנ 24
פירוש קנא 24
פירוש קנב 24
פירוש קנג 25
פירוש קנד 25
פירוש קנה 25
פירוש קנו 25
פירוש קנז 25
פירוש קנח 25
פירוש קנט 25
פירוש קס 25
פירוש קסא 26
פירוש קסב 26
פירוש קסג 26
פירוש קסד 26
פירוש קסה 26
פירוש קסו 26
פירוש קסז 26
פירוש קסח 26
פירוש קסט 26
פירוש קע 27
פירוש קעא 27
פירוש קעב 27
פירוש קעג 27
פירוש קעד 27
פירוש קעה 27
פירוש קעו 27
פירוש קעז 27
פירוש קעח 27
פירוש קעט 28
פירוש קפ 28
פירוש קפא 28
פירוש קפב 28
פירוש קפג 28
פירוש קפד 28
פירוש קפה 28
פירוש קפו 28
פירוש קפז 28
פירוש קפח 29
פירוש קפט 29
פירוש קצ 29

פירוש קצא 29
פירוש קצב 29
פירוש קצג 29
פירוש קצד 29
פירוש קצה 29
פירוש קצו 30
פירוש קצז 30
פירוש קצח 30
פירוש קצט 30
פירוש ר 30
פירוש רא 30
פירוש רב 30
פירוש רג 30
פירוש רד 30
פירוש רה 31
פירוש רו 31
פירוש רז 31
פירוש רח 31
פירוש רט 31
פירוש רי 31
פירוש ריא 31
פירוש ריב 31
פירוש ריג 31
פירוש ריד 31
פירוש רטו 32
פירוש רטז 32
פירוש ריז 32
פירוש ריח 32
פירוש ריט 32
פירוש רכ 32
פירוש רכא 32
פירוש רכב 32
פירוש רכג 32
פירוש רכד 33
פירוש רכה 33
פירוש רכו 33
פירוש רכז 33
פירוש רכח 33
פירוש רכט 33
פירוש רל 33
פירוש רלא 33
פירוש רלב 33
פירוש רלג 34
פירוש רלד 34
פירוש רלה 34
פירוש רלו 34
פירוש רלז 34
פירוש רלח 34
פירוש רלט 34
פירוש רמ 34
פירוש רמא 35
פירוש רמב 35
פירוש רמג 35
פירוש רמד 35
פירוש רמה 35
פירוש רמו 35
פירוש רמז 35
פירוש רמח 35
פירוש רמט 36
פירוש רנ 36
פירוש רנא 36
פירוש רנב 36
פירוש רנג 36
פירוש רנד 36

פירוש רנה 36
פירוש רנו 36
פירוש רנז 36
פירוש רנח 36
פירוש רנט 37
פירוש רס 37
פירוש רסא 37
פירוש רסב 37
פירוש רסג 37
פירוש רסד 37
פירוש רסה 37
פירוש רסו 37
פירוש רסז 37
פירוש רסח 38
פירוש רסט 38
פירוש רע 38
פירוש רעא 38
פירוש רעב 38
פירוש רעג 38
פירוש רעד 38
פירוש רעה 38
פירוש רעו 38
פירוש רעז 39
פירוש רעח 39
פירוש רעט 39
פירוש רפ 39
פירוש רפא 39
פירוש רפב 39
פירוש רפג 39
פירוש רפד 39
פירוש רפה 40

פירוש א

אין עונשין ממון מן הדין. ד"ה ולא זה וזה: דף ב ע"א

פירוש ב

העושה תולדה בשבת אם צריך להתרות משום אב דידיה או לאו וצ"ע. ד"ה ולר"א:

פירוש ג

מלאכה דהוי במשכן ולא חשיבי לא מיקרי אב ואי הוה חשיבה אע"ג דלא הוי במשכן מקרי אב לחד תי' לפי הגירסא ראשונה. ד"ה ה"ג:

פירוש ד

כלי מתכות בטומאת עושה כיוצא בו ואינו עושה אותו כלי כיוצא בו בכלי מתכות אחר. ד"ה דאלו: שם ע"ב

פירוש ה

נגח ג' בני אדם לא הוי מועד לבהמה נגח אדם ושור וגמל הוי מועד לבהמה לרב פפא הוי הכי. ד"ה ומילתא:

פירוש ו

היה מועד לכל וחזר בו מבהמה עדיין הוא מועד חזר בו מאדם הויא חזרה. בא"ד:

פירוש ז

בכל התורה כולה לחומרא מקשינן אף בממון. ד"ה דומיא דף ג ע"א

פירוש ח

הדליק באש חבירו גדיש של חבירו חייב. ד"ה וממונך: שם ע"ב

פירוש ט

סגי נהור יכול לומר בע"פ פסוקי תורה משום עת לעשות. ד"ה כדמתרגם:

פירוש י

ישן והביאו כלים אצלו ושברן פטור וכן ישן ובא חבירו לישן אצלו והזיקו זה את זה הראשון פטור והשני חייב. ד"ה כיון: דף ד ע"א

פירוש יא

שומר חנם פטור בכל לבד מפשיעה שואל משלם את הכל לבד ממתה מחמת מלאכה נושא שכר והשוכר חייבין בגניבה ואבידה ופטורין באונסין. ד"ה שומר חנם: שם ע"ב

פירוש יב

שילם ע"פ עדים והוזמו חייבין לשלם ובממון עונשין מן הדין. ד"ה ועדים:

פירוש יג

היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק. ד"ה דאי: דף ה ע"א

פירוש יד

דרך בני אדם להתבונן בדרכים שלא יתיזו ויזיקו. ד"ה לאתוויי: דף ו ע"א

פירוש טו

בהמה שהדליקה גדיש באש חייב גם בעל האש. בא"ד

פירוש טז

כותל ואילן שנפלו לרה"ר והזיקו פטור מלשלם. ד"ה ה"ג הכותל:

פירוש יז

מפקיר נזקיו לאחר נפילתו באונס פטור. ד"ה אי דאפקרינהו:

פירוש יח

הזהירוהו לקוץ האילן ונפל הוי כפשיעה וחייב. בא"ד:

פירוש יט

כל נזקין פטור בהקדש ואפילו אדם ומדרבנן חייבין. ד"ה שור: שם ע"ב

פירוש כ

עשיר שהלך בדרך ונצטרך ונטל כשיחזור לביתו ישלם במדת חסידות. ד"ה ישלם: דף ז ע"א

פירוש כא

אין מחייבין לעני למכור ביתו וכלי תשמישו כדי שלא יטול צדקה. ד"ה מי שהיו:

פירוש כב

לרב אלפס הוזלו קרקעותיו שלו שוות מאתים זוז לא יתן לו מעשרות אפילו הוזלו יותר ממחצית דמיהן ואם שאר קרקעות ביוקר ושלו בזול יתנו לו עד שימכרם בשויים. ד"ה אי דאייקר:

פירוש כג

בעל חוב אין דינו בעידית אפי' ליטול בציר פורתא וכן כתובת אשה לגבי בינונית. ד"ה לכתובת: שם ע"ב

פירוש כד

שליח ב"ד מוציא המשכון לבעל חוב. ד"ה מה דרכו: דף ח ע"א

פירוש כה

משלו שמין אם בינונית שלו כעידית דעלמא. ד"ה להוציא:

פירוש כו

היו עליו כתובת אשה ובעל חוב ונזקין הקודם בשטר גובה מן האחרון ואפילו הן זיבורית. ד"ה אין לו:

פירוש כז

כל היכא דמפקיע דינו לא מצי למימר אי שתקת כו' דמצי למימר לכי תיהדר. ד"ה אי שתקת:

פירוש כח

יתומים שגבו קרקע בחובת אביהן בע"ח גובה מהן אבל קנו לא. ד"ה בדיתמי: שם ע"ב

פירוש כט

אין נפרעים מנכסים משועבדים במקום שיש בני חורין אלא היכא דכולהו משועבדים. ד"ה רצה:

פירוש ל

טוענין ללוקח וליורש פרעתי או מזויף וצריך קיום. ד"ה דינא:

פירוש לא

הקרובים ללוקח לא יעידו למוכר על אותו קרקע וכן קרוב של ערב ללוה ולמלוה. בא"ד:

פירוש לב

אמר הלוקח אין לי עדים וראיה ולאחר זמן מצא אין יכול להביא והמוכר מביאן. בא"ד:

פירוש לג

המוכר שדה לחבירו ובאו עליו אנסין אין יכול לחזור בו. ד"ה ויצאו: דף ט ע"א

פירוש לד

נזקין או כסף או מיטב אם יש לו ואם אין לו אפי' סובין. בעל חוב אי אית ליה זוזי יהיב ליה ואי לא לא אמרי' ליה זיל טרח ואייתי זוזי וכן לוקח שנמצא מקחו מקח טעות. פועל אפילו לית ליה לבעל הבית זוזי אמר ליה זיל טרח ואייתי זוזי. ד"ה רב הונא:

פירוש לה

אחין שחלקו ונטל אחד קרקע ואחד מעות ובא בע"ח ונטל חלק אחד מהן חוזרין וחולקין כבתחלה. (ד"ז בגמרא):

פירוש לו

בא עליהן בעל חוב מבכור נוטל פי שנים גם אין יכול ליטול מאחד לבד. ד"ה וטרף:

פירוש לז

נכסים ששמו לבעל חוב פודה לעולם אם לא שמכרו או הורישו. ד"ה ורב:

פירוש לח

אין אדם חייב לבזבז כל ממונו על מצוה אחת אפילו היא עוברת. ד"ה אילימא: דף ט ע"ב

פירוש לט

מצא אתרוג כביצה וכאגוז ואתרוג אחד גדול הימנו בשליש יקנה הגדול. ד"ה עד שליש:

פירוש מ

מת אסור בהנאה ושערו מותר. ד"ה שהשור: דף י ע"א

פירוש מא

שנים שנסמכו זה ע"ז ולא עמדו חייבין היה אחד בעל בשר ועיכב את השני הוא חייב וחבירו פטור. ד"ה כגון:

פירוש מב

אחד חופר בור י' וחבירו השלימו לכ' והשלישי לל' כולן חייבין ומ"מ אם השליך עצים במדורה גדולה אין לחייבו כמו חופר בור י' ובא אחר והשלימו לאחד עשר. ד"ה מאי קעביד: שם ע"ב

פירוש מג

אם אין בראשון כדי להמית האחרון חייב. ד"ה כולן:

פירוש מד

גנב וגזל ונשבר או מת משלם תשלומי מעליא ומעכב השברים והנבילה מה שאין כן במזיק. ד"ה אין שמין: דף יא ע"א

פירוש מה

בכור אפילו קים לן שכלו חדשיו אין פודין תוך שלשים. ד"ה בכור: שם ע"ב

פירוש מו

בכור שנעשה טריפה תוך ל' אין פודין אותו: בא"ד:

פירוש מז

אחין שחלקו מה שעל נשיהן ובנותיהן אין שמין בגדי חול ושל שבת שמין. ד"ה מה שעל:

פירוש מח

קטנים יכולין למחות בגדולים ללבוש משלהם. ד"ה בגדול:

פירוש מט

שוכר שהשאיל הבהמה לאחר ונאנס ומשלם תשלומין הן של (שוכר) [המשכיר]. ד"ה לא מיבעיא:

פירוש נ

שומר שמסר לשומר והשני יותר נאמן מן הראשון פטור. ד"ה את מהמנית:

פירוש נא

אין השואל רשאי להשאיל אך אין מתחייב ממון על כך. בא"ד:

פירוש נב

ר"ת פוסק הלכה דאין מסדרין לבעל חוב. עי' בפנים. ד"ה אפילו:

פירוש נג

כל הגובה מן הלקוחות כמו מלוה בשטר ועמד בדין גובה נמי מיתמי אבל מלוה על פה לא גובה כלום. ד"ה כגון:

פירוש נד

טועה בדבר משנה חוזר. ד"ה זילו: דף יב ע"א

פירוש נה

ישן וכפות בעינן דלא להוי חצר מהלכת. ד"ה והלכתא:

פירוש נו

הקנה לו מטלטלין דלא ניידי אגב קרקע קנה אף אין צבורין בתוכה. ד"ה בעומדין:

פירוש נז

צבי רץ לתוך שדהו אפילו עומד אצלו לא קנה לו שדהו. ד"ה למה לי:

פירוש נח

אין קרקע נקנית אגב קרקע אפילו אמר לו קני קרקע תחתון ואגבו גם העליון. בא"ד:

פירוש נט

היו לו י' שדות ביו"ד מדינות החזיק באחת מהן וכבר נתן דמיהן קנה כולן משא"כ בנכסי הגר. בא"ד:

פירוש ס

בכור תם אסור בהנאה אחר השחיטה. ד"ה תם חי: שם ע"ב

פירוש סא

בכור בעל מום מותר להאכילו אף לעובד כוכבים. ד"ה ואם איתא:

פירוש סב

קרקע אין לו אונאה עד חצייה. ד"ה דבר השוה: דף יד ע"ב

פירוש סג

שטרות אין נקנין בכסף אלא במסירה ובשטר וצ"ע בחליפין. ד"ה עבדים:

פירוש סד

אשה אינה מעידה ולא דנה. ד"ה אשר: דף טו ע"א

פירוש סה

אי ניזק תופס את בהמת המזיק לא מפקינן מיניה בזמן הזה ולא דבר אחר. ד"ה ואי תפס. שם ע"ב

פירוש סו

זאב וטרף ארי ודרס הוו מועדין ברשות הניזק ולא ברשות הרבים ולא מידי דלאו אורחיה. ד"ה והנחש: דף טז ע"א

פירוש סז

מצוה לכרוע במודים כמו נחש. ד"ה והוא: שם ע"ב

פירוש סח

אין לדבר מדבר תורה תוך ארבע אמות לקבר. ד"ה שהושיבו:

פירוש סט

אסור לישב על מטה שס"ת מונח עליה. ד"ה אלא: דף יז ע"א

פירוש ע

מה שמלמד אחרים טוב מן המעשה אבל ללמוד בעצמו מעשה גדול ויש אומרים להיפך. ד"ה והאמר:

פירוש עא

זרק אבן על כלי ובא אחר ושברו חייב השני. ד"ה זרק: דף יז ע"ב

פירוש עב

היה כלי מונח במקום המוצנע ובא אחר והניחו במקום שאינו מוצנע אפילו לא הגביהו חייב. ד"ה קשרו. דף יט ע"ב

פירוש עג

גירש את חבירו מביתו ונעל בפניו גרמא הוא ופטור. ד"ה זה אין: דף כ ע"א

פירוש עד

במקום שיכול למונעו שלא ידור בביתו לא שייך כופין על מדת סדום. ד"ה הא איתהנית: שם ע"ב

פירוש עה

היכא דגלי דעתיה דניחא ליה בהוצאה חייב ולא שייך זה (לא) נהנה וזה לא חסר. ד"ה טעמא:

פירוש עו

אין אדם מועל אלא כשמתכוין להוציא מרשות מי שהוא ולא כשהוא סבור שהוא שלו. ד"ה נתנה: דף כ ע"ב

פירוש עז

שינוי החוזר לברייתו לא הוי שינוי. ד"ה והוא:

פירוש עח

דר בחצר של חבירו ולא קיימא לאגרא אפי' בידיעתו ושלא ברצונו פטור. ד"ה כהדיוט: דף כא ע"א

פירוש עט

[כשחיסר] הדר בדבר מועט צריך להעלות כל השכר. ד"ה ויהבי:

פירוש פ

כל אחד יש לו רשות להניח פירותיו כנגד פתח ביתו בצידי רחבה. ד"ה ובמחזרת:

פירוש פא

מסר ביתו לחבירו לשומרו והיה בו חרש שוטה וקטן יזהירם שלא ידלגו (עיין בפנים כי אין לשון התוספת כן). ד"ה אדם: שם ע"ב

פירוש פב

תחלתו בפשיעה לגבי שן וסופו באונס לגבי קרן משלם חצי נזק. ד"ה דאפיך: דף כב ע"א

פירוש פג

הדליק גדיש ובהמה סמוך לה ולא ברחה פטור אם נשרפה. ד"ה והיה גדי: שם ע"ב

פירוש פד

מיתה לזה ותשלומין לזה חייב לבד מרודף אחר חבירו דפטור בשיבר כלים. ד"ה בגדי דחד:

פירוש פה

לא מחייב באש אלא ביכול להזיק ברוח מצויה. ד"ה חציו:

פירוש פו

יותר האדם צריך לשמור שלא יזיק לאחרים משלא יוזק. ד"ה וליחייב: דף כג ע"א

פירוש פז

היה שדהו פרוץ ובאה בהמה ואכלה בו פירות חייב בעל הבהמה. ד"ה יכלי: שם ע"ב

פירוש פח

בהמות העומדות לשחיטה צריך לשמור שלא יזיקו אבל העומדות למלאכה ולחלוב יכול לומר בעליהן אינו חפץ לשוחטן וכשיזיקו אשלם. ד"ה הנהו:

פירוש פט

שור המועד אין משלם נזק שלם אלא בפעם רביעית ואם נגח רביעית ביום השלישי חייב. ד"ה ולא ישמרנו:

פירוש צ

עדות שנתקבל שלא בפני בית דין אינו עדות: ד"ה בפני: דף כד ע"א

פירוש צא

זרק כלי מראש הגג והיו תחתיו כרים וכסתות ובא אחר וסילקן פטור. ד"ה קדם: דף כו ע"ב

פירוש צב

אדם המזיק פטור באונס כעין גניבה וכן נתקל וחייב בכעין אבידה וכן נפל מן הגג חייב ברוח שאינו מצויה גניבה קרובה לאונס ואבידה לפשיעה. ד"ה ושמואל: דף כז ע"ב

פירוש צג

מילא חצר חבירו כלים ואין בעל חצר יכול לצאת במקום שאין טורח מסדרן זה על זה ויצא ואם יש טורח לסדר ישבר ויצא. ד"ה משבר: דף כח ע"א

פירוש צד

רשות ביד כל אדם להוציא אדם רע מביתו אף בחבלות. (ד"ז בגמרא) [ד"ה מנין]:

פירוש צה

אין הפקר עד שיפקיר לעניים ולעשירים. ד"ה אי הכי:

פירוש צו

הפקיר רשותו ובורו פטור לר"י ודלא כרש"י. ד"ה ה"מ: שם ע"ב

פירוש צז

הניח אבן ברה"ר ובא אחר ונתקל באבן ונישף בקרקע פטור. ד"ה ונישוף:

פירוש צח

שטר שיש בו רבים גובין הקרן אפי' ממשעבדי כחכמים ולא כר"מ דקיימא לן כר"מ בגזירותיו ולא בקנסותיו וכן גבי מעוברת ומיניקת חבירו לא קי"ל כר"מ. ד"ה וחכמים: דף ל ע"ב

פירוש צט

אין קדושת דמים מפקיע מידי שיעבוד. ד"ה משום: דף לג ע"ב

פירוש ק

טענו בחטין והודה לו בשעורים פטור אף משעורים לכ"ע לשלם אבל שבועה חייב לר"ג. ד"ה לימא: דף לה ע"ב

פירוש קא

טענו בחטין והודה בשעורים פטור מלשלם אפי' תפס שעורין ודלא כרש"י ודלא כהרמב"ם. ד"ה ראוי: דף לו ע"א

פירוש קב

כתובה של בתולה מאתים ומנה דאלמנה הוי מעות צורי. ד"ה ושל: דף לו ע"ב

פירוש קג

כמו שאין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם ה"נ אין אדם נותן צדקה דבר שלא בא לעולם וכשיאמר תן לעניים מה שאתה חייב לי אם אין העניים במעמד או גבאי צדקה אינו חייב לתתן דהוי דבר שלא בא לעולם וכן אם היה מקדישו לא הוי הקדש לחד תירוץ מהתוספות: ד"ה יד:

פירוש קד

החייב ליתומים ואין ללוה קרקע מקנין לו ב"ד קרקע כדי שלא יהא השביעית משמטת חובם כי אין כותבין פרוזבול אלא על הקרקע. ד"ה אין: דף לז ע"א

פירוש קה

אפוטרופוס שפשע משלם ליתומים אם יש עדים שפשע או שהודה שפשע אך אין צריך לישבע אם נאבד דבר שלא פשע. ד"ה דא"א: דף לט ע"א

פירוש קו

אדם קרוב אצל ממונו הוא ולכך אין ממיתין השור נוגח או רובע ע"פ הבעלים. ד"ה ע"פ: דף מא ע"ב

פירוש קז

כשמת המזיק אין יורשין חייבין לשלם כופר ליורשי הניזק דאין כפרה לאחר מיתה וגם יורשי הניזק אין יכולין למחול על הכופר. ד"ה מאי לאו: דף מג ע"א

פירוש קח

בכל מקום קיימא לן עובר ירך אמו מלבד בטריפה דבן ט' חי הנמנא בטריפה כשר. ד"ה מאי טעמא: דף מז ע"א

פירוש קט

ביצת נבילה אסורה אע"פ שהיא גמורה אטו ביצת טריפה. ד"ה מ"ט פירשא:

פירוש קי

הכניס ברשות ב"ה מקבל כל אונסים שיארע. ד"ה אימא: דף מז ע"ב

פירוש קיא

משכון ישראל ביד הגר אפילו משכנו שלא בשעת הלואה דקני משכון ומת הגר ובא ישראל והחזיק בו מוציאין אותו מידו. ד"ה משכונו: דף מט ע"ב

פירוש קיב

שחצר שאינה משתמרת אינו קונה אלא א"כ עומד בע"ה אצלה. ד"ה הלכתא:

פירוש קיג

נפלה מן הגג ועמדה אינה צריכה מעת לעת ובדיקה צריכה הלכה אפי' בדיקה לא בעיא. (ד"ז בחולין דף נא):

פירוש קיד

שהתה מעת לעת לדידן דלא בקיאינן בבדיקה בעינן י"ב חודש. ד"ה אם שהתה. דף נ ע"ב

פירוש קטו

אחד חופר בור ח' ושני ט' שניהם חייבין כמו אחד י' ואחד כ'. ד"ה האחרון: דף נא ע"א

פירוש קטז

המשכיר בית לחבירו המשכיר יכול להקדישו. ד"ה השותפין: שם ע"ב

פירוש קיז

דריסת הרגל אסור במודר הנאה אך בשותפות שרי. ד"ה זה נכנס:

פירוש קיח

במסירת המפתח לא קני רק מהני דלא בעי למימר לך חזק וקני. ד"ה כיון וע"ש: דף נב ע"א

פירוש קיט

נעילת דלת הוי חזקה לקנות ודלא כרשב"ם דמצריך קביעות מנעול. בא"ד:

פירוש קכ

תחלתו בפשיעה וסופו באונס דוקא במקום שאם לא פשע לא יארע לו האונס. ד"ה ושכיחי. שם ע"ב

פירוש קכא

שור שוטה או פקח בלילה חייב עליו כשנפל לבור פקח ביום מתרחק מן הבור. ד"ה ובעל הבור: דף נג ע"א

פירוש קכב

בכור בעל מום מותר להאכילו אף לעובד כוכבים. ד"ה שור: שם ע"ב

פירוש קכג

אין צריך או לחלק. ד"ה או מב"ל: דף נד ע"א

פירוש קכד

בדגים שבים אין הרבעה אלא הנהגה אבל בחיות שבים יש הרבעה. ד"ה המרביע: דף נה ע"א

פירוש קכה

שלשה טפחים צריך להרחיק בין זרע לזרע. ד"ה אלא:

פירוש קכו

אין חייב בכלאי הכרם אלא שיזרע חטה ושעורה וחרצן במפולת יד אבל בכלאי זרעים חייב בחטה ושעורה לבד. בא"ד:

פירוש קכז

נפרצה בלילה ויצאת הבהמה אין לו לטרוח לחזור אחריה באפילה. ד"ה נפרצה. דף נה ע"ב

פירוש קכח

אין לחייב בדיני שמים כותל רעוע כ"כ שבעליו מצווין לסותרו. ד"ה אילימא:

פירוש קכט

אין חילוק בין מקרב הדבר אצל האש לקרב האש אצלו. ד"ה אילימא. דף נו ע"א

פירוש קל

כפתו בפני ארי במקומו ולא הזיקו פטור אבל הביא לפני ארי חייב. בא"ד:

פירוש קלא

אמר לעדים להעיד שקר לחבירו פטור אף בדיני שמים וכן שולח בעירו ביד פיקח. ד"ה אלא:

פירוש קלב

עדים שכובשין עדותן אף כשאין משביעין אותן איכא נשיאת עון. ד"ה פשיטא:

פירוש קלג

אמרו בב"ד אין אנו יודעין עדות שוב אין אנו יכולין להעיד אבל אמרו חוץ לב"ד יכולין להעיד. בא"ד:

פירוש קלד

מלאכה פוסלת בפרה עד שתעשה אפר ובמים עד שיטיל לתוכן אפר. ד"ה העושה:

פירוש קלה

כחש בהמה דהדר ופירות שהרקיבו מקצתן גזלן אומר הרי שלך לפניך ושומר חייב בכל. ד"ה פשיטא: שם ע"ב

פירוש קלו

הוציאה גזלן עומדת ברשותו אפילו לאונסין. בא"ד:

פירוש קלז

עוסק במצוה פטור ממצוה בשעה שמתעסק בה. ד"ה בההיא:

פירוש קלח

שומר אבידה שומר חנם. בא"ד:

פירוש קלט

שומר שכר ליתה בגנבה אפי' נגנבה תחת הקרקע ובאונס ודוקא בלסטים מזויין הוא פטור. ד"ה כגון: דף נז ע"א

פירוש קמ

שוכר כנושא שכר. ד"ה סברוה: שם ע"ב

פירוש קמא

נפלה לגינה והזיקה משלם מה שנהנית וכשאין יכולה לירד דביכולה לירד אז משלמת הכל: ד"ה נפלה:

פירוש קמב

מבריח ארי מנכסי חבירו שאין נוטל שכר כמו שאין הדבר ברור שיבא לידי הפסד שהארי רחוק אבל הצילו מפי הארי או שטף נהר נוטל שכרו ופורע חובו קרוי מבריח ארי. ד"ה אי נמי: דף נח ע"א

פירוש קמג

עובד כוכבים שאנס בר ישראל ובא ישראל להצילו אפי' אם ידוע שאם לא מיהר להציל היה בא לו לבעל באותן דמים אפי' הכי נוטל מה שנהנה. בא"ד:

פירוש קמד

היהודים הבורחים מעירם והשר שלהם מחזיק בקרקעותיהן ובא ישראל וקנאן מחזירים לבעלים ונוטל מה שהנהו. בא"ד:

פירוש קמה

משפט היהודים להיות כפרשים ושרים ולא יחזיק אדם בקרקעות חבירו ואין זה דינא דמלכותא אלא כמוכס שאין לו קצבה ואין נקרא מבריח אני יורד לנכסי חבירו והשביתו ושוכר פועל לעשות בשלו והראהו בשל חבירו ומקיף את חבירו משלשה רוחותיו. בא"ד:

פירוש קמו

אין לשנות בגדים בשעת הגזרה. ד"ה דהוה. דף נט ע"ב

פירוש קמז

שנים שהביאו עצים ואש ואין בכל אחד ללבות פטורין. ד"ה (ליבא) [והכא]: דף ס ע"א

פירוש קמח

יצא בכי טוב אפילו מעירו. ד"ה לעולם: שם ע"ב

פירוש קמט

אדם מציל את עצמו בממון חבירו אך שחייב לשלם. ד"ה מהו:

פירוש קנ

עברה דליקה גדר שגבוה ד' אמות מעצי דליקה אפילו אינו גבוה יותר מן שלהבת פטור. ד"ה עברה. דף סא ע"א

פירוש קנא

מסור שיש עדים שמסרו ואין ידוע כמה פטור אפילו אין המסור מכחישו. ד"ה עשו תקנת: דף סב ע"א

פירוש קנב

בעט בארגז חבירו והשליכו לנהר אף שיש עדים שיש בו מרגליות מבעיא ליה. ד"ה מי מנחי:

פירוש קנג

נר חנוכה שהניחה למעלה מעשרים יכבנה ויחזור וידלקנה וכן הדליקה בפנים והוציאה לחוץ. ד"ה פסולה: שם ע"ב

פירוש קנד

אין משלמין כפל אלא אם כן גנב שתי כסף כיון דאין נשבע אלא על טענת שתי כסף וכן אין נשבעין על דבר שאינו מסויים כמו דאין משלם כפל על דבר שאין מסויים. ד"ה למה וד"ה דבר: דף סג ע"א

פירוש קנה

גזז ה' רחלות וצבען פטור מניח מקצתו חייב אף אין בו כשיעור. ד"ה לא הספיק: דף סו ע"א

פירוש קנו

לא שייך הפרשה (אף) בגיזה כמו הפרשת תרומות ומעשרות ואפי' הפריש יכול ליתן גז אחר לכהן. ד"ה עד שצבעו:

פירוש קנז

יאוש לא קנה לעולם אלא ע"י שינוי השם ובקרבן פסול אם לא שהיה קנוי לו קודם (יאוש). [הקדש] ד"ה אמר עולא: דף סז ע"א

פירוש קנח

יאוש שלא מדעת לא הוי יאוש. בא"ד:

פירוש קנט

הקדש חבירו יכול לחלל. ד"ה הוא דאמר: דף סח ע"ב

פירוש קס

נגמר הדין שאמר פלוני חייב אסור לבצוע. ד"ה חייב: דף סט ע"א

פירוש קסא

אין חילול מועיל על מה שיגדל אח"כ אך בטל ברוב דאורייתא אפי' דבר שיש לו מתירין. ד"ה כל הנלקט:

פירוש קסב

כרם רבעי חייב ופי' אף בשנים שאין מעשר שני נוהג כמו בששית ובשלישית. ד"ה קדש: שם ע"ב

פירוש קסג

יש כח באדם להקדיש פקדון שביד אחרים. ד"ה לא כתבינן: דף ע ע"א

פירוש קסד

נוהגין לכתוב הרשאה אפילו אמטלטלין דכפריה ואפילו על מלוה שאין יכול להקנות. ד"ה אמטלטלין:

פירוש קסה

גזל ולא נתאישו הבעלים שניהם אין יכולין להקדיש הרשאה שליח שוייה. בא"ד:

פירוש קסו

הפודה בנו תוך ל' יום ונתאכלו המעות אין הבן פדוי. בא"ד:

פירוש קסז

פירי לא עבדי חליפין [עיין בפנים]. ד"ה באומר: שם ע"ב

פירוש קסח

חצירות אין קונה לו עד שיגיע לאויר מחיצות. ד"ה כמאן:

פירוש קסט

רבא לא קיבל מה שנגנב לו במחתרת. ד"ה אילו:

פירוש קע

תוך כדי דיבור גדול לא מהני מידי אפי' לפרש דבריו וכדי דיבור קטן כדי שאילת הרב לתלמידו מהני ואפילו לא מתכוין לכך. ד"ה תרי תוך: דף עג ע"ב

פירוש קעא

אסור לשאול שלום לרבו כמו לחבירו אלא שלום עליך רבי ועבד אין נותן שלום כלל. ד"ה כדי שאילת:

פירוש קעב

הלכה אפי' [תוך כדי] דיבור כדי שאילת תלמיד לרב הוי דיבור חוץ ממגדף ועובד כוכבים ומקדש ומגרש. ד"ה כי ל"ל:

פירוש קעג

הנותן שלום לחבירו ואינו מחזירו נקרא גזלן. בא"ד

פירוש קעד

סבור שמת וקרע ומת בתוך כדי דבור יצא: בא"ד:

פירוש קעה

לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד אפילו התרו בו אין לוקין עליו. ד"ה הוה ליה: דף עד ע"ב

פירוש קעו

מום דמחיים הוי מום לפדות על ידו אבל ע"י פירכוס אין יכול לפדות על ידו קדשים. ד"ה שחיטה: דף עו ע"א

פירוש קעז

גמל הנולד מן הפרה בעינן שדומה לאמו במקצת סימנים. ד"ה לטמא: דף עח ע"א

פירוש קעח

האומר הרי עלי עולה פוטר עצמו בכבש או בעוף. ד"ה מי: שם ע"ב

פירוש קעט

משיכה קונה בסימטא ולא ברה"ר הגבהה קונה בכל מקום. ד"ה (אבל) [או]: דף עט ע"א

פירוש קפ

יש שליח לדבר עבירה במקום שאין השליח יודע שהוא אסור: ד"ה נתנו:

פירוש קפא

משעת משיכה חייב שומר חנם בפשיעה ושומר שכר בגניבה ואבידה והשואל באונסין וגם אין יכולין משאיל ומשכיר לחזור בהן עוד. ד"ה תיקנו:

פירוש קפב

אסור לגדל בהמה דקה בא"י או לרב בבבל אפילו על ידי אחרים. ד"ה אין: שם ע"ב

פירוש קפג

דרכן היה לעשות סעודה בפדיון הבן או כשנולד. ד"ה לבי ישוע: דף פ ע"א

פירוש קפד

דרכן היה לקשור (אסרו חג) [קרבנות] בכרעי המטה אסרו חג בעבותים. ד"ה מהו:

פירוש קפה

אמירה לעובד כוכבים אסור אפילו לצורך המילה ולא שרי אלא באיסור דרבנן אבל אסור לומר לו להביא ספר דרך כרמלית. ד"ה אומר לעובד כוכבים: שם ע"ב

פירוש קפו

רשאי לשפוך יין חבירו להציל דובשנו אך נותן לו דמי יינו אבל שופך לו מדעתו אין לו אלא שכרו. ד"ה ונוטל: דף פא ע"ב

פירוש קפז

קורין בב' ובה' וכן נוהגים להתענות בהן לפי שמשה עלה בה' וירד בב' עלה בשבעה בסיון וירד בי"ז בתמוז ושבר הלוחות ועלה בי"ח ובכ"ט באב נתרצה לו המקום וירד

לפסול לוחות ועשה עוד מ' יום מל' באב עד י' בתשרי וירד ואמר לו סלחתי. ד"ה כדי שלא: דף פב ע"א

פירוש קפח

מנהג נשים לרחוץ כל גופן בחמין. ד"ה ושתהא:

פירוש קפט

בעל קרי מותר בדברי תורה. ד"ה אתא איהו: שם ע"ב

פירוש קצ

דבר איסור שלא פשט איסורו וכתיבא [בקרא] אין יכול לבטל אבל תקנת עזרא לא כתיב: בא"ד:

פירוש קצא

אין עושין סחורה בנבילה וטריפה בדבר העומד לאכילה אבל מגדלין למשוח בשומנן או למוכרן לישראל למשוח בשומנן וסוסים וחמורים משום דסתמן למלאכה. ד"ה לא יגדל:

פירוש קצב

כל אותן הבקיאין ברמזין ובלשונות נקראין על שם מרדכי. ד"ה ועל:

פירוש קצג

מעשים בכל יום שאנו דנין דיני גזלות. ד"ה אי נמי: דף פד ע"ב: כלל ופרט המרוחקין בתרי ענינין [לכ"ע] אין דנין. ד"ה כלל ופרט: דף פה ע"א

פירוש קצד

מלמד תנוקות אין שמין כשומר קישואין ובשיבר רגלו אין שמין כשומר פתח אם היה נוקב מרגליות. ד"ה רואין: שם ע"ב

פירוש קצה

עבד שחלה אין חייב להשלים חלה רבו חייב להשלים בשאינו עושה שום מלאכה. ד"ה שבת גדולה: דף פו ע"א

פירוש קצו

העביר ראש טליתו פרע ראש האשה [בשוק] אין מדקדקין אם יש שם בני אדם שרגיל להתבייש [יותר] לפניהם. ד"ה כאילו:

פירוש קצז

הגביה טליתו וגלה את עצמו ובא אחר והגביה יותר פטור. ד"ה דאתא: שם ע"ב

פירוש קצח

אשה פטורה ממצות עשה שהזמן גרמא אפי' מדרבנן משא"כ בסומא. ד"ה וכן היה: דף פז ע"א

פירוש קצט

קטן שהגיע לחינוך אינו פורס על שמע להוציא אחרים ידי חובתן. בא"ד:

פירוש ר

חבל בבת דאב בפחיתת כסף שעד בגרות וגם מה שנפחת ע"י כן ממעשה ידיה שלא ימצא קונין כל כך. ד"ה א"ל לא: שם ע"ב

פירוש רא

האב שחובל בבנו הסמוך על שולחנו פטור ואם אחרים חבלו בו חייב לשלם לבנו. ד"ה כאן:

פירוש רב

אין חובה כ"כ ליתן צדקה לעבד וגונב נפש עבד פטור. ד"ה דכתיב: דף פח ע"א

פירוש רג

ממזר וכרות שפכה אף על פי שפסולין לבא בקהל כשרים לעדות. ד"ה אלא:

פירוש רד

אחין שחלקו לקוחות הן ומחזירים זה לזה ביובל. ד"ה הכי אמר: שם ע"ב

פירוש רה

פירי דפירי כעין כפל הם לאשה אבל ולד מולד יש לו. ד"ה פירא: דף פט ע"א

פירוש רו

המוכר שטר חוב לחבירו ומחלו חייב לשלם דמים שקבל. ד"ה כל לגבי:

פירוש רז

המוכר במעמד שלשתן אין יכול למחול. בא"ד:

פירוש רח

בכתובה לא תקנו מעמד שלשתן: שם

פירוש רט

אשה רשאי למכור כתובתה בעודה תחת בעלה. ד"ה כשם: שם ע"ב

פירוש רי

אסור להשהות אשתו בלא כתובה [מ"מ יכולה למכור לו]. ד"ה כך:

פירוש ריא

קדושת הגוף מפקיע מידי שיעבוד וכן איצטלא דפרסוה אמיתנא ולא קדושת דמים. ד"ה הקדש: דף צ ע"א

פירוש ריב

עד המעיד אין נעשה דיין אלא עד הרואה ודרבנן אפי' עד המעיד. ד"ה כגון: שם ע"ב

פירוש ריג

עדים הקרובים לדייניו כשרין להעיד. בא"ד:

פירוש ריד

הקוצץ אילנות טובות לוקה. ד"ה החובל: דף צא ע"ב

פירוש רטו

אסור לחבול לצורך ממון וכן להרוג עצמו שירא משום דבר ולקרוע על מת יותר מדאי. ד"ה אלא האי:

פירוש רטז

מותר לקרוע על ת"ח כמה בגדים. ד"ה עובר:

פירוש ריז

נזיר אף על פי שיש בו קצת עבירה מכל מקום המצוה גדולה מן העבירה. ד"ה אלא:

פירוש ריח

וכן היושב בתענית חלום בשבת (לכן) יתענה עוד יום אחד: בא"ד:

פירוש ריט

דרך למכור פירות דקל ולא לקוץ את הדקל. ד"ה כל כמיניה:

פירוש רכ

קרא את האחד לקרות בס"ת וקדמו אחר וקרא פטרו רבינו תם דגדול העונה אמן [וע"ש בתוס' עוד טעם אחר]. ד"ה וחייבו:

פירוש רכא

צריך לקנות מנכסי מלוג של אשתו דבר המתקיים יותר. ד"ה למחר: דף צב ע"א

פירוש רכב

עלי הדס ג' עלין סמוכין זה לזה כי כן דרכו ולרש"י לא ימצא הדס כשר. ד"ה גבי קינא: שם ע"ב

פירוש רכג

נתן לידו פקדון בתורת שמירה ושוב התיר לו לקרוע אינו כלום אבל כשהפקידו אומר לו עשה רצונך או כלי המונח לפניך עשה בו רצונך פטור. ד"ה הא דאתא: דף צג ע"א

פירוש רכד

עצים ועשאן כלים הוי שינוי מעשה אבל שינוי קטן לא. ד"ה עצים ועשאן: דף צג ע"ב

פירוש רכה

אין מפרישין תרומה מפיאה. ד"ה מירחו: דף צד ע"א

פירוש רכו

מצא פירות ממורחין בשדה מכונסין אסורים משום גזל מפוזרין מותרין משום גזל וחייבין במעשר אבל תרומה דרך להפריש מיד. בא"ד:

פירוש רכז

מקבלין מאדם שלקח רבית או גזל באקראי בעלמא ולא מגזלן קבוע שמחייתו בכך. ד"ה בימי רבי: שם ע"ב

פירוש רכח

המשניות היו קודם ר' והוא סדרן בסדר ושנה ר' חייא ברייתות מה שהוסיף רבי. בא"ד:

פירוש רכט

אריס הבא להסתלק מסלקו מן השבח בדמים. ד"ה ג' שמין: דף צה ע"ב

פירוש רל

בע"ח אינו נוטל ממה שאין צורך לקרקע אלא שסופו ליתלש ואפילו בא בטורח. ד"ה שבח:

פירוש רלא

בע"ח גובה השבח אפילו מן היתומים. ד"ה הא דמסיק: דף צו ע"א

פירוש רלב

אין מוציאין למזון האשה והבנות מנכסים משועבדים. בא"ד:

פירוש רלג

שבח דמקבל מתנה לא גבי בעל חוב. בא"ד:

פירוש רלד

נחלק תיומת פסולה והוא הוצא העליון והוא שהיה דבוק בתחלה ונשתנה מברייתו או ב' עלין עליונים אמצעיים ששם השדרה כלה ונסדקה שנראה כאילו מופרדים או כל עלי לולב כפול ויש בראש לולב בסוף השדרה שני עלין וכל אחד כפול ונחלקה שנסדקה מקצת מן השדרה ואף כי אין דרכו בכך. ד"ה נחלקה:

פירוש רלה

נקטם ראש הלולב פסול היינו שנקטמו הרבה מן העליון. ד"ה ניטלה:

פירוש רלו

עשה מן הנסכא (טס) [כוס] של כסף הוי שנוי. ד"ה ועבדיה: שם ע"ב

פירוש רלז

המלוה חבירו פרקמטיא על המעות שקצב לו במעות או הלוה לו [מעות] וקצב לו שישלם לו מעות נותן לו מעות היוצאים בשעת פרעון אבל הלוה לו מעות מה שהלוה ישלם לו אבל ר"י פי' דאין חילוק דאפילו הלוה לו מעות והתנה עמו על מנת שישלם לו מעות או אם הלוה לו סאה חטין ואמר לו תחזיר לי סאה או כך וכך מעות אבל קצב לו מעות אפי' הנפסל משלם. ד"ה המלוה: דף צז ע"א

פירוש רלח

הלווהו מעות סתם מעות שלוה יפרע לו. בא"ד ע"ש:

פירוש רלט

אסור לעשות צורת אדם במטבע. ד"ה מטבע: שם ע"ב

פירוש רמ

הוסיפו במטבע עד חומש מותר לקבלו. ד"ה עד י': דף צח ע"א

פירוש רמא

היה לו חפץ בידו והכה חבירו בידו שהגביהו למעלה אין זה הגבהה לקנות אלא בבעלי חיים אם לא שצד אחד בידו. ד"ה וה"מ:

פירוש רמב

עדים מעידים כך ראינו כתוב בשטר הוי עדות. ד"ה נכתוב: שם ע"ב

פירוש רמג

ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף ואינה משתלמת אלא לבסוף. ד"ה ואי בעית אימא: דף צט ע"א

פירוש רמד

המראה דינר לחבירו שולחני ונמצא רע ולא אמר ליה חזי דעלך קא סמיכנא פטור [להרי"ף]. ד"ה אחוי. דף ק ע"א

פירוש רמה

השואל הוראה לחכם ואסרה יכול לשאל לאחר. ד"ה טיהר:

פירוש רמו

מחיצת הכרם שנפרצה צריך להתרות ב' פעמים בבעליו ושמא גם בפעם ג'. ד"ה אומר לו: שם ע"ב

פירוש רמז

דבר האסור ונטף בתוך היתר והוי הפסק בינתיים קמא קמא בטיל. בא"ד:

פירוש רמח

הנאה שבא לאדם מאיליו מממון חבירו שלא ע"י מעשה פטור ולא ע"י מעשה פירוש כגון נפלה בהמת חבירו לגינתו. ד"ה או דלמא: דף קא ע"א

פירוש רמט

הנותן מעות לחבירו למחצית שכר יכול לומר לו לא תלוה אלא על משכון כסף וזהב ותשמרם בקרקע ואם לא תתחייב בכל דבר ואין כאן רבית. ד"ה הנותן: דף קב ע"א

פירוש רנ

סופר שכתב לב"ה ספר ולא פרעו שכרו ונותן הב"ה הספר לאחר הסופר טוען השכר מבעל הספר וכן כל כיוצא בזה:

פירוש רנא

נתן מעות על פירות והוקרו יכול לקבל מעות אבל בהלואה אסור ד"ה התם: דף קג ע"א

פירוש רנב

הגוזל ונתנו לשליח ב"ד פטור מאחריות הדרך. ד"ה אבל:

פירוש רנג

הנפקד שהוליך הפקדון בידו ונאנס ביד הנפקד חייב. ד"ה ה"ק: דף קד ע"א

פירוש רנד

המפקיד בישוב אל יחזור במדבר. בא"ד:

פירוש רנה

שולחים מעות בדיוקני ועדים חתומים עליו. ד"ה אין משלחין: שם ע"ב

פירוש רנו

שליח שעשאו בבית דין או בעדים הוי שליח. ד"ה ור"י:

פירוש רנז

קונין אגב קרקע כל שהוא. ד"ה אגב:

פירוש רנח

כותבין בהרשאה ארבע אמות בחצרי אפילו אין לו: בא"ד:

פירוש רנט

גזל ג' אגודות שוות ב' פרוטות והחזיר לו שנים אין צריך להחזיר לו השלישית. ד"ה אמר רבא: דף קה ע"א

פירוש רס

חבית שנקבה וסתמוה שמרים מצלת בין בית לעליה או באהל המת בצמיד פתיל. ד"ה הרי:

פירוש רסא

לרש"י בהלואה בעיא כפירה והודאה בפקדון אפי' כופר הכל חייב לריב"א בהלואה בעיא כפירה והודאה אבל בפקדון חייב בטענות נאנסו בלא כפירה והודאה. ד"ה עירוב: דף קז ע"א

פירוש רסב

מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור. ד"ה חד הודה: דף קח ע"א

פירוש רסג

טען אבידה ונשבע והודה הוי ברשותו להתחייב באונסין. ד"ה טען:

פירוש רסד

מחל השבועה לנתבע בשביל כך לא מחל לו הממון. ד"ה ולא: שם ע"ב

פירוש רסה

המסלק את בנו מירושתו לא נסתלק בזה בן בנו. ד"ה לבניו:

פירוש רסו

מטלטלין דמקבל מתנה לא משתעבדי לבעל חוב. ד"ה לוה:

פירוש רסז

המודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל אומר לחנוני פלוני מודר הנאה ממני ונותן לו ונוטל מזה ודוקא אין לו. ד"ה ב"ח: דף קט ע"א

פירוש רסח

גר אינו יורש את אביו דבר תורה. ד"ה קטן: שם ע"ב

פירוש רסט

קטן יש לו קנייה כשאחרים מקנים לו: בא"ד:

פירוש רע

גר קטן [בלא אביו] פלוגתא אם מטבילין אותו על דעת בית דין. בא"ד:

פירוש רעא

חטאות ואשמות נדרים ונדבות וגזל הגר אין נותנין לכהן של משמר בשעה שחטא או שנדר ונדב אלא למשמר שבשעת הבאה. ד"ה לכהן:

פירוש רעב

קנה חפץ ונתקלקל שוב אין יכול להחזירו. ד"ה דאדעתא: דף קי ע"ב

פירוש רעג

גזל ובא אחר ואכלו אחר יאוש גובה מן הראשון. ד"ה גזל: דף קיא ע"ב

פירוש רעד

אין להחזיק בנכסי קטן שיש לו חזקת אביו אפילו שכנגדו מוחזק. ד"ה אבל: דף קיב ע"ב

פירוש רעה

צריך עיון אי בעינן ושלחו לו ולא בא בהדי' שיהא עדיו חולין או רוצין לילך למדינת הים אם מקבלין עדותן שלא בפניו. ד"ה ושלחו:

פירוש רעו

הנתבע יכול לומר לב"ד הגדול קאזלינא ולא התובע ור"ת פירש דכ"ש התובע אבל בית הועד היינו ב"ד קבוע התובע מצי למטען ולא הנתבע. ד"ה מצי:

פירוש רעז

מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין [בכל ענין]. ד"ה מקיימין:

פירוש רעח

המנודה נותן שכר הסרבנות כשקורעין אותו. ד"ה דקבעי:

פירוש רעט

אסור לטעות במקום שהעובד כוכבים יודע שגוזלו ועושה כאינו יודע בין גזילה בין גניבה איכא חילול השם כשיודע לבסוף. ד"ה יכול [וד"ה הכי]: דף קיג ע"ב

פירוש רפ

שנים שהעידו לעובדי כוכבים אין מנדים אותן כיון שאינו משלם [על ידם] אלא מה שחייב. ד"ה ולא: דף קיד ע"א

פירוש רפא

המכיר כליו ביד אחר יאוש ואיכא שינוי רשות אין חייב להחזיר אך ספרים הן לעולם לפני יאוש. ד"ה המכיר: שם ע"ב

פירוש רפב

שמעו מבית השר שרצו לגזול את פלוני ובא אחר והראה להם חייב או אנסוהו להראות שלו והראה של חבירו אבל אנסוהו להראות של חבירו פטור. ד"ה לא צריכא: דף קטז ע"ב

פירוש רפג

מסור קרוי הראה עובד כוכבים אנסים על ממון של חבירו כי ודאי יטלוה. ד"ה כיון: דף קיז ע"א

פירוש רפד

איני יודע אם הפקדת אצלי פטור אבל אמר איני יודע אם החזרתי לך חייב. ד"ה והלה. דף ק"ח ע"א

פירוש רפה

מנה לי בידך והלה אומר איני יודע פטור אך נשבע שבועת היסת וכופר הכל נשבע אפילו היכא דליכא דררא דממונא אך ר"ת לא רצה לעשות כן בעצמו אבל הניח לעשות כן הדיינין אבל הודה שחייב לו אך אמר פרעתי חייב שבועה ורב האי פירש משמתינן על תנאי שיהא בשמתא אם חייב לו ואינו מודה. ד"ה רב נחמן: